

รธน. มาตรา ๒ มาตรา ๔ มาตรา ๓๐ มาตรา ๒๓๓ และมาตรา ๒๗๒

ป.วิ.อ. มาตรา ๒๑๘ มาตรา ๒๑๙ มาตรา ๒๑๙ ตี และมาตรา ๒๒๑

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๘ มาตรา ๒๑๙ และมาตรา ๒๑๙ ตี เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์การฎีกาต่อศาลยุติธรรม มิใช่การห้ามหรือการตัดสิทธิฟ้องคดี โดยบทบัญญัติในส่วนที่ห้ามคู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ซึ่งมีได้เป็นบทบังคับโดยเด็ดขาด แต่ยังเปิดโอกาสให้คู่ความ ไม่ว่าจะโจทก์หรือจำเลย มีสิทธิเท่าเทียมกันที่จะขอให้ผู้พิพากษาคนใดซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษา หรือทำความเห็นแย้งในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์รับรองให้ฎีกาได้หรืออธิบดีกรมอัยการ (อัยการสูงสุด) ลงลายมือชื่อรับรองในฎีกาว่ามีเหตุอันสมควรที่ศาลสูงสุดจะได้วินิจฉัย ก็ให้รับฎีกานั้นไว้ต่อไปได้ตามมาตรา ๒๒๑ ทั้งนี้เพื่อให้คดีบางเรื่องผ่านการพิจารณาพิพากษามาแล้วสองศาลต้องขึ้นสู่การพิจารณาของศาลฎีกาอีก เป็นการกำหนดประเภทคดีที่จะขึ้นสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลฎีกา แม้จะเป็นการจำกัดสิทธิในการฎีกา แต่ก็ เป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่คู่ความทุกคนโดยเท่าเทียมกัน มิได้กระทบต่อความเสมอภาคกันในกฎหมายและไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒ มาตรา ๔ มาตรา ๓๐ มาตรา ๒๓๓ และมาตรา ๒๗๒

ย่อโดย นายเอกชัย นุ่นทิพย์
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการ

นายธรรมรงค์ จันทร์ด้า
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๑๐

นางสาวธาริณี มณีรอด
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๔